

Universiteit
Leiden
The Netherlands

The legal conception of "religion"

Petty, A.R.

Citation

Petty, A. R. (2016, June 2). *The legal conception of "religion"*. s.n., S.l. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/39933>

Version: Not Applicable (or Unknown)

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/39933>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Cover Page

Universiteit Leiden

The handle <http://hdl.handle.net/1887/39933> holds various files of this Leiden University dissertation.

Author: Petty, A.R.

Title: The legal conception of "religion"

Issue Date: 2016-06-02

HET JURIDISCHE BEGRIIP ‘RELIGIE’

SAMENVATTING

In overeenstemming met artikel 13, lid 2 van het promotiereglement van de Universiteit Leiden en het *Memorandum on PhD dissertations consisting of articles* (dd 30 maart 2010) kan een proefschrift bestaan uit artikelen. Het onderhavige proefschrift bestaat uit een niet-gepubliceerde inleiding, vier inhoudelijke hoofdstukken die elk gepubliceerd zijn in een juridisch tijdschrift (of dat zullen worden) en een onuitgegeven conclusie.

Thematisch, kunnen de eerste en het tweede hoofdstuk samen gelezen worden als “Part One,” en de derde en vierde hoofdstuk als “Part Two.”

Deel I begint met een grondige analyse van de zaak *JFS* uit het Verenigd Koninkrijk. In dat geval werd *JFS* aangeklaagd, een door de staat gesteunde joodse school, omdat de school ten onrechte geweigerd had een leerling aan te nemen die tot het liberale jodendom kan worden gerekend, maar die *geen jood* was volgens de orthodoxe opvattingen van de school. Volgens de school was hij geen jood omdat zijn moeder niet joods was en hij zich ook niet had bekeerd.

Een kritische analyse van de opvattingen van de rechters in deze zaak maakt duidelijk dat de meerderheid van de rechters ervan uitgingen dat lidmaatschap van een religieuze gemeenschap gebaseerd is (en moet zijn) op de individuele geloofsopvattingen van de leden. En omdat de aanvrager zelf de overtuiging was toegedaan dat hij als joods zou moeten worden gekwalificeerd en dat hij een vorm van liberaal Jodendom praktiseerde, concludeerden de rechters dat de orthodoxe definitie van jodendom, waarbij de afstamming van de moeder centraal staat in strijd is met de Race Relations Act. De conclusie van deze dissertatie is dat door de focus geheel te richten op de opvattingen van de aanvrager een christelijke normativiteit wordt geïntroduceerd door de rechters. Vervolgens werd de school bestraft omdat deze afweek van deze norm door het toepassen van de orthodox-joodse criteria om uit te maken wie joods is en wie niet.

Men zou geneigd zijn te denken dat de rechters in Israël, dat zichzelf typeert als een Joodse staat, minder geneigd zouden zijn om het christelijk vooroordeel in hun juridische opvattingen van wat religie is als uitgangspunt te nemen. In hoofdstuk twee behandel ik drie uitspraken van het Israëlische Hooggerechtshof die ingaan op de vraag wie als “joods” kwalificeert onder het Israëlische burgerlijk recht. Tegengesteld aan wat men zou verwachten, blijkt dat de Israëlische rechters geen andere benadering kiezen dan de Britse rechters, maar dat deden zij gebaseerd op de premisse van een religieus-neutrale benadering. Ik behandel verschillende theorieën waarom dit gebeurd zou kunnen zijn en ik suggereer ook hoe deze resultaten passen in het secularisatie debat.

Gezien de bevindingen in het eerste deel, vraagt het tweede deel zich af hoe “religie” als een juridische vakterm zou kunnen worden toegepast in een minder bevooroordeelde zin. Hoofdstuk drie onderzoekt verschillende soorten definities, en de tekortkomingen van elk, in het definiëren van religie als een algemeen verschijnsel. Ook wordt hier religie als een juridische term behandeld, voornamelijk zoals deze term gehanteerd wordt in de context van het Amerikaanse recht. Ik concludeer dat geen van de beschikbare opties bijzonder aantrekkelijk is en ik stel voor om, zoveel als maar mogelijk

is, een beroep op godsdienstvrijheid te vermijden wanneer andere wettelijke garanties, zoals de vrijheid van meningsuiting, ook mogelijk zijn.

Hoofdstuk vier richt zich op dezelfde kwestie, maar dan in het kader van artikel 9 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens. Ik stel vast dat zelfs vóór rechterlijke beslissingen worden bereikt, de tekst van artikel 9 zelf bevooroordeeld is, namelijk ten gunste van de confessionele religies. Dat blijkt uit de identificatie van godsdienst met geloof en geweten. Sommige van de doctrines zoals die door het Hof worden onderschreven hebben dit vooroordeel versterkt, terwijl andere het moeilijk hebben gemaakt om oplossingen te bedenken. Ik zoek een deel van de problemen in de aard van het Westfaalse systeem, dat het legitieme bereik van religie beperkte tot het *forum internum* en dat de legitieme tijdelijke autoriteit bij de staat legde.